

DIALOG - DIREKT # 9

1991-11-10

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag sitter och stirrar in i en blank skärm och väntar på att inspirationen skall infinna sig. Jag står inför en process av något nytt, en ny väg som börjar ta form.

Under någon tid har jag känt ett behov av förnyelse både i jobbet och privat. Mitt arbete är intensivt och krävande och jag har nu diskuterat med min chef om att ta ett sabbats-halvår. Tanken är att jag skall arbeta mindre, t.ex halvtid, för att också kunna göra något annat, tid med familjen, ombyggnad av huset, skriva. Det är ingen brist på möjligheter.

Detta är något jag tänkt på en längre tid men fruktan för det ekonomiska har fått mig att tveka. Nu känner jag dock att detta är nästa steg. Jag börjar med att fara till Indien i januari. Jag tänker delta i konferensen i Panchgani om försoning, och stannar sedan ytterligare c:a tio dagar för att få lite tid till reflektion. Sedan skall det bli spännande att se hur resten utvecklas!

Förra veckans brev inspirerade Anna Olsson i Malmö att sända ett urklipp ur SVD 911020 (I själ och hjärta): "I kyrkorna talar vi idag om samhällsansvar. Det passar bra kort tid efter valet. An-svar. Det har med svaret att göra. Vårt svar på ett an-rop. Hela naturen ropar efter vårt svar! Din granne ropar efter ditt svar. Det du sitter och väntar på att

andra ska göra (kanske in-till självskhetens förbittrade gräns) det ska du gå ut och göra själv. Det är Jesu geniala helomvändning. Han gör medmänsklighet av självskhet."

Två brev och en dikt finns på nästa sida. Hildegard M. skriver bl.a: "För mig personligen betyder ansvar mest att mogna och växa till att kunna ta ansvar." Ove J. har sett Odd Engström på TV och det inspirerade honom till att fundera på en fortsättning.

CITATET

Skillnaden mellan relationen till människor och relationen till Vår Herre har Dag Hammarskjöld uttryckt på sitt knapphändiga men klara sätt:

"Iklädd detta jag, som skapats av likgiltigas omdömen, meningslösa utmärkelser, protokollförda "insatser"- . Insnörd i det närliggandes tvångströja.

Att träda ut ur detta, naken, på morgonljusets brant - mottagen, osårbar, fri: i ljuset, med ljuset, av ljuset. En, verklig i det ena.

Ut ur mig själv som hinder, ut i mig själv som uppfyllelse."

Vägmärken, 28.4.57.

Antero